

November-tankar från Norrland....

Hoppas ni kan ta er tid att fundera lite (trots annalkande julstök..) över hur vi inom den offentliga sektorn vill att narkomanvården ska organiseras i framtiden.

Här kommer i alla fall lite tankar från ett mycket mörkt och helt snöfattigt Norrland;

I diskussionen kring det framtida huvudmannskapet för missbruksvården känner vi att vindarna blåser mot att landstinget ensamt ska stå för huvudmannskapet.

Det är något som oroar oss!

Landstinget saknar den långa och breda kompetens om missbruk som socialtjänsten haft, och alltjämt har. Det är viktigt att se att missbruk är ett mångfacetterat problem där det behövs flera ögon som kan se vad den enskilde har för behov, och där man ser till helheten runt den person som missbrukar. Det behövs ofta hjälp och stöd på flera nivåer för att hjälpa människor till ett drogfritt och socialt fungerande liv där sådant som bostad, arbete/sysselsättning, goda relationer och en meningsfull fritid är viktiga beståndsdelar.

Det synsätt man har avgör vilka saker man har i sin "verktygslåda". Vi har också alla våra respektive organisationers kultur och samlade erfarenheter med oss i bagaget när vi arbetar.

Med landstinget som ensam huvudman är vi rädda för att det mer naturvetenskapligt/biologiska synsättet tar överhanden på bekostnad av det psykosociala och ibland

rent praktiska/handgripliga stödet. Det kommer även i framtiden att finnas personer med drogproblem som vill bli helt drogfria utan att använda mediciner. Vad kommer dessa människor att kunna erbjudas om det medicinska synsättet får vara allenarådande?

Det är viktigt att man inför ett beslut om ändrat huvudmannaskap har en ödmjukhet inför de samverkansnätverk som finns uppbyggda i olika kommuner. Det finns en uppenbar risk att om vi ändrar på huvudmannaskapet så försvinner också de nätverk som tagit år att bygga upp. Vår erfarenhet är att samverkan och äkta samarbete är personbundna. Samverkan måste också alltid bygga på den enskilda klientens specifika behov. Det är viktigt att inte bara styra missbruksvården mot enskilda beforskade metoder. Det finns då en uppenbar risk för att man tappar bort all erfarenhetsbaserad kunskap. Låt inte evidens bli den enda ledstjärnan. Metastudier visar att det är en försumbar skillnad mellan olika metoder. Det är andra saker som är avgörande för ett lyckat resultat i behandling. Så kontentan av vårt resonemang är, som ni förstått, att vi förordar samverkansalternativet när det gäller det framtida huvudmannaskapet för missbruksvården. Viktigt är att behålla och fortsätta att utveckla det fungerande samarbete som på många ställen redan finns, och att i övrigt arbeta för att hitta fungerande former. Landstinget har sin "tårtbit" - den biologiska/ medicinska, och kommunen sin; -helhetssynen och det psykosociala och praktiska stödet. Tillsammans tror vi

att denna lösning ger de bästa förutsättningarna för en bred och välfungerande narkomanvård i framtiden.

Till sist vill vi önska er alla en skön och vit jul!!

Skellefteå 09-11-25

Ulla Spång

Agneta Ericson